

TAYİNAT ARKEOLOJİ PROJESİ
2009 MEVSİMİ RAPORU

[Yayınlamak için değildir]

Prof. Dr. Timothy P. Harrison
Yakın ve Orta Doğu Medeniyetleri Bölümü
Toronto Üniversitesi
4 Bancroft Avenue
Toronto, ON, M5S 1C1
KANADA
tim.harrison@utoronto.ca

1 Şubat, 2010

GİRİŞ

Tayinat Arkeoloji Projesi (TAP), 2009 yılında, Tell Tayinat'ta 29 Temmuz ile 14 Ağustos ayları arasında sürdürdüğü altıncı mevsim kazılarını tamamlamıştır. Araştırmanın kıdemli ekibi Prof. Dr. Timothy Harrison (Proje Direktörü), Dr. Stephen Batiuk (Kıdemli Saha Arkeoloğu), Dr. Heather Snow (Kıdemli Laboratuvar Amiri), Fiona Haughhey (Nesne Ressamı), Julie Unruh (Konservatör), Dr. David Lipovitch (Zooarkeolog), Fiona Haughey (Nesne Ressamı), Julie Unruh (Konservatör), ve Jennifer Jackson (Fotoğrafçı) 'dan oluşmaktadır. Dr. Jack Dessel, Dr. Elif Denel, James Osborne and Lynn Welton ise araştırmada kıdemli saha amirleri olarak yer almışlardır. Ayrıca projeye, Bilkent Üniversitesi, Boğaziçi Üniversitesi, Harvard Üniversitesi, Mustafa Kemal Üniversitesi, Simon Fraser Üniversitesi, British Columbia Üniversitesi ve Toronto Üniversitesi'nden on dokuz arkeoloji öğrencisi katılmıştır. Sayın Süleyman Tunç da Müzeler ve Eski Eserler Dairesi adına hükümet temsilciliğini yapmıştır.

2009 Tell Tayinat saha çalışmasının hedefleri, (1) Alan 1'deki Erken Demir Çağı kazılarını tamamlamak ve Erken Tunç Çağı katmanlarını açığa çıkarmak, (2) Alan 2'de yer alan ve ilk olarak 2005 yılında açığa çıkartılan geniş Erken Demir Çağı kompleksinin kazılarına devam etmek ve (3) yukarı höyüğün doğu ucunda bulunan Alan 5'teki kazıları genişletmek olarak belirlenmiştir (**Resim 1**).

ALAN 1 ARAŞTIRMALARI

Alan 1, Syro-Hitit keşif heyetine ait olduğu belirlenen batıdaki merkezi alan kazılarının güney sınırında, yukarı höyüğün merkezinde bulunmaktadır (**Resim 1**). Alan 1'deki kazı çalışmaları, 2004'te iki haftalık keşif sondajları olarak başlamış ve bu sondajlar 2005 sezonunda hala var olan dört adet 10x10 m'lik açmaları (G4.55, G4.56, G4.65 ve G4.66) oluşturacak şekilde genişletilmiştir. Şu ana kadar, Alan 1'de 2004'ten 2007 yıllarına kadar yapılan kazılar sonucu dokuz adet belirgin mimari evre (FP) tanımlanmış ve ilk sıralamanın (FP 3–6) Erken Demir Çağına kadar uzandığı saptanmıştır (M.Ö. 11. – 12. yy.). Alan 1'deki 2009 kazı çalışmalarında ise ağırlıklı olarak G4.55 ve G4.56 açmalarında çalışılmıştır (**Resim 2**). Yukarıda da belirtildiği gibi, bu alandaki Erken Demir Çağı seviyelerine ait kazı çalışmalarının tamamlanması ve özellikle de 3. milenyumun geç dönemlerine tarihlenen ve Amuq J Evresi –kültürel horizon- olarak bilinen Erken Tunç Çağı seviyelerinin ortaya çıkartılmasının hızlandırılması 2009 sezonunun başlıca amaçlarını oluşturmuştur.

Parsel G4.55

2007 yılında Parsel G4.55'teki Erken Demir Çağı katmanları tamamen kaldırılmıştır. Bu nedenle 2008 kazıları sadece Erken Tunç Çağı katmanları üzerinde odaklanabilmektedir. 2007 kazıları boyunca Demir Çağı öncesine tarihlenen birçok duvar ortaya çıkartılmış ve bunlar Alan Evresi 8 olarak tanımlanmıştır. 2008 kazılarında ise bu duvarların kazıları tamamlanmış ve bağlantılı dolgu tabakaları Erken Tunç Çağı'na, özellikle de Erken Tunç IVB olarak da bilinen Amuq J Evresine tarihlenmiştir. 2009 kazı çalışmaları süresince bu çalışmalar tamamlanmış ve taban seviyesine kadar inilmiştir.

Daha erken bir döneme ait, 1 m genişliğinde ve nerdeyse 2 m yüksekliğinde duvarlara sahip bir binanın kalıntılarını da içeren iki mimari evre (FP 8 ve 9) ortaya çıkartılmıştır (**Resim 3**). Yapının iç kısmında bulunan tahminen çatıyı ya da ikinci katı taşıyan destekler mükemmel bir mimari özellik sergilemektedir. Bulunan her iki odanın da belirli kısımlarında kazı çalışmaları yapılmış ve en batıdaki odada tabanı kaplayan çok sayıda birleştirilebilir çömlek parçası, bir silindir mühür ve kısmen ortaya çıkartılabilmış bir balık omurgası bulunmuştur (**Resim 4-5**). Basit ve Boyalı Basit malzemeler, Sıvanmış Yıkanmış Kaplar ve az sayıda da Kırılğan Turuncu Kap örneklerini de içeren bu çömlek örnekleri Amuq J Evresi karakteristik özelliklerini sergileyen Alan Evresi 8 ve 9 (FP 8 VE 9)'a tarihlenmiştir (**Resim 6**).

Parsel G4.56

Bu parseldeki bugüne kadar yapılmış beşinci kazı sezonu olarak 2009 kazı çalışmalarının G4.56 için genel amacı, Erken Demir Çağı tabaklarının tamamının kaldırılması olmuştur. Kazı sezonu boyunca artan bir şekilde Erken Tunç Çağı malzemesi elde edilmiş olsa da sezon sonuna kadar kesin olarak belirlenebilecek durumda bir Erken Tunç Çağı tabakasına rastlanılmamıştır. Bu nedenle, kazı çalışmalarının odak noktası, alandaki önemli miktarda bulunan Erken Demir Çağı tabakalarının ortaya çıkartılması ve kaldırılması olmuştur.

Sonuç olarak, 2009 kazı çalışmalarında, Alan Evresi 6 (FP 6)'ya bağlantısı olduğu düşünülen parçalar halindeki yapı kalıntılarının detaylı kayıtları yapılmıştır (**Resim 7**). Bunlar, çoğunlukla önceki mevsimlerde üzerinde çalışılmamış olan ve fosilleşmiş bitkilerle kaplı depolama siloları olarak tanımlanmış büyük çukurlardan oluşmaktadır. Bu çukurların bir çoğundan çok sayıda (veya istiflenmiş bir şekilde), ait olduğu dönemin karakteristik özelliklerini sergileyen deliksiz dokuma tezgahı veya makara ağırlıkları ele geçirilmiştir. Bu da Erken Demir Çağında bu bölgede dokumacılığa verilen önemi altını çizmektedir.

ALAN 2 ARAŞTIRMALARI

Alan 2, 1930larda Syro-Hitit keşif heyeti tarafından kısmen kazılmış olan ve Bina XIV olduğu düşünülen, Erken Demir Çağına ait bir yapı örneği vermektedir. Bu alan, Alan 1'in hemen kuzeyinde bulunmaktadır (**Resim 1**). Alan 2'deki kazı çalışmaları 2005'ten bu yana aralıksız devam etmiştir. Bu alandaki çalışmalar iki ana hedefe odaklanmıştır: (1) Alan 1 ile Alan 2 arasındaki stratigrafik bağlantıların tespit edilmesi ve Bina XIV'ün temellerinin derinliğinin tespiti ve (2) bu kompleksin mümkün olduğunca yatay görüntüsünün ortaya çıkartılması.

2008 mevsiminde daha önceki mevsimlerde başlatılmış olan araştırmalara devam edilmiş, ancak alanın doğu kenarı boyunca açılan G4.38 ve G4.48 parselleri nedeniyle stratejide bir değişiklik yapılmıştır. Bu bölgede Syro-Hitit Keşif Heyetleri araştırmalarının etkisinin diğer bölgelere nazaran daha az olacağı ve dolayısıyla stratigrafik sıralamanın daha az hasara uğradığı ümit edilmiştir. Beklenmedik bir şekilde her iki parselde de bir tapınağa ait olduğu düşünülen iyi muhafaza edilmiş, yönü güney istikametinde olan kalıntılara rastlanmıştır. Bu, şüphesiz TAP projesinin bugüne kadar ortaya çıkardığı en

önemli bulgulardan biridir (**Resim 8-9**). Bu alandaki 2009 kazı çalışmalarında, 2008’de başlanan çalışmalara devam edilmiş ve binanın kuzey uzantısındaki kazılar tamamlanmıştır.

Tapınak yapısına güneye bakan ve döşenmiş taşlardan oluşan bir merdivenle ulaşılmıştır. Binanın batı duvarının güney ucunda, merdivenlerin batısına yerleştirilmiş bir bazalt sütun bulunmuştur. Merdivenlerin, zeminine sıkıca oturtulmuş ve üzeri oyularak süslenmiş bir sütun kaidesinin bulunduğu verandaya ulaştığı ortaya çıkartılmıştır. Bu sütun kaidesi, Bina I’ in girişinde bulunan kaideyle büyüklük, şekil ve süsleme açısından şaşırtıcı bir benzerlik göstermektedir. Fakat kaidenin en alta kalan ve yine oyularak süslenmiş kısmının, verandanın tuğla döşeli zeminin altında kaldığı görülmüş ve bu, binaya ait henüz kazılmamış daha eski bir zeminin ya da daha eski bir tabakanın varlığını göstermiştir. Veranda, iç odadan iki duvarla ayrılmaktadır. Bu iki duvarın arasındaki alanın çoğunu, muhtemelen çökmüş olan, kalın bir tabaka halindeki yanmış tuğla kaplamıştır. Bu malzemenin, üç tane oldukça yanmış ahşap direği kaplamış olduğu keşfedilmiştir. Bu direklerden kesin olarak en azından bir tanesinin tabana oturtulmuş olduğu ve dolayısıyla girişteki eşik direği olabileceği düşünülmektedir.

Merkezdeki odanın (iç oda) tabanının ağır bir şekilde yanmış olmasına rağmen alçıyla kaplandığı ortaya çıkarılmıştır. Odada herhangi bir çanak çömlek ve ya organik madde kalıntısına rastlanılmamış, fakat perçinli parçalar ve birkaç fildişinden oyulmuş süsleme parçası da dâhil olmak üzere önemli ölçüde tunç malzeme ele geçirilmiştir. Aşırı derecede yanmış ve zarar görmüş olmasına rağmen, burada bulunan kalıntılar odanın döşenmiş veya duvarlarına asılı malzemeler olduğu kanaatini uyandırmaktadır. Odada altın ve gümüş kaplama parçaları ve bir insan figürüne ait olduğu anlaşılan oyma bir göz de bulunmuştur. Kalın bir çökmüş ve yanmış tuğla tabakası odanın her yerini kaplamış ve yer yer binanın dış duvarındaki tuğla yapısıyla birleşmiştir. Bu da binanın güçlü bir afete maruz kaldığının kesin bir kanıtıdır.

İç oda, arkada bulunan ve tapınağın özel mabedi olan kutsal odadan yine iki duvarla ayrılmaktadır. Bu oda, yapının en kuzeyindeki oda olmakla birlikte nerdeyse odanın tamamını kaplayan yükseltilmiş dikdörtgen şeklinde bir platform içermektedir. Bu platform, odanın orijinal şeklinin ve kullanım amacının yenilendiğinin ve değiştirildiğinin açık bir kanıtıdır. Platformun tabanı kil tuğlalarla kaplanmış ve erişimi iki güney köşesine de yerleştirilmiş basamaklarla sağlanmıştır. Bu odada, şiddetli bir yangın geçirmiş olmakla birlikte, platform ve kaidesi boyunca saçılmış durumda olarak atın, tunç ve demirden yapılmış eşyalar, içki kapları ve süslemelerle bezenmiş ayinsel malzemeler gibi özel eşyalar bulunmuştur (**Resim 10**). Odadaki yüzey döküntüsünden, Geç Asur alfabesiyle yazılmış ve büyük olasılıkla Asur sonrası dönemin bölgesel bir arşiv ya da kütüphanesine ait olan çok sayıda çivi yazılı tablet ele geçirilmiştir (**Resim 11-13**).

Tapınak yapısına ait dış duvarların yapım tekniği, batı merkezi alandaki diğer binalarla birebir aynı özellik sergilemektedir. Bu yapılarda “ahşap kafes inşa tekniği” kullanılmıştır. Ek olarak, tapınağın batı duvarının dış yüzeyinin parlak beyaz bir sıvayla kaplanmış olduğu ve binanın en azından batı ve güney taraflarında kayrak taşından yapılmış yer döşemelerinin bulunduğu fakat bunların Chicago tarafından yapılan kazı çalışmalarında kaldırılmış olduğu belirlenmiştir. Yapıya ait oldukça zengin bir açık

avlunun da bir kısmı ortaya çıkartılmıştır. Ayrıca, tapınak girişinin güneyindeki taş döşemesine ait bazı kısımlarla, Syro-Hitit keşif heyetinin 1938 sezonu sonlarında yaptığı doğu sondaj çalışmalarında ortaya çıkardığı bir grup kaldırım taşı arasında doğrudan bir ilişki olduğu görülmüştür. Açılan bu doğu sondajında, kendi başına durabilen bir anıtı desteklemek için konulmuş olabilecek, kare şeklinde bazalttan yapılmış ve süslenmiş ortastatlar ve bir temel ya da platform bulunmuştur (**Resim14**). Syro-Hitit keşif heyeti aynı zamanda bu civarda Tell Tayinat yazıtı 2 de dahil olmak üzere. Luvi dilinde yazılmış birçok hiyeroglif parçaları bulduklarından bahsetmektedir. Bu da bu parçaların hepsinin bir zamanlar bu platform üzerinde bulunan tek bir anıttan geldiği izlenimini uyandırmaktadır (**Resim 15**). Maalesef bu yapıdan arta kalan parçalar Chicago kazılarında sonra ya kaldırılmış ya da imha edilmiştir.

Bu güne kadar yapılan kazı çalışmalarında, Alan 2'deki tapınak kazıları, yapının tam olarak M.Ö. Geç 8. ya da büyük olasılıkla Erken 7. yüzyıllara tarihlenen, Asur sonrası yerleşim tabakalarına ait son evrelerini ortaya çıkarmıştır. Bu nedenle, binanın daha erken dönemlerindeki yapı özellikleri ve tarihlendirilmesi henüz yapılamamıştır. Bütün bunların yanında, binanın orijinal yapısının göze çarpan mimari özellikleri ve tasarımı, binanın ona bitişik olan Bina I ve II ile birlikte inşa edildiğini ortaya koymaktadır. Buradan yola çıkılarak, tapınağın İkinci İnşa Dönemine ait olduğu ve M.Ö. Geç 9. ya da 8. yüzyıllara tarihlendiği düşünülmektedir. Kullanım amacı bakımından, yeni yapılan tapınak daha büyük bir dini kompleksin parçası olarak yükselmiş, Neo-Hitit kralları Patina/Unqi ya da daha doğru olarak Palistin/Walistin' nın saraylarına bağlı bir kutsal bölge halini almıştır (**Resim 16-17**).

Anıtsal binanın, yeni tapınak yapısının batısına doğru ortaya çıkan, iç kısımdaki yüzey tabakalarının eksikliği ve stratigrafik kırılmaya rağmen, bulunan çömlek parçaları yapının önceki evrelerini Geç Demir Çağı I/Erken Demir Çağı II (M.Ö. 10.-Geç 9.yy) olarak tarihlemiştir. Binanın güney duvarının dayalı olduğu dolgu toprağı aynı zamanda, Alan 1'in güneyindeki Bina II' e ait kuzey duvarının dayalı olduğu dolgudur. Bu göstermektedir ki, Alan 2'deki yapı, stratigrafik olarak İkinci İnşa Dönemine ait binalardan önceki bir tarihe ait olmakla birlikte Birinci İnşa Dönemine ait Bina XIV kompleksinin bir parçasıdır. Bununla birlikte, bu stratigrafik bağlantıların doğruluğu ileride yapılacak kazı çalışmalarına bağlıdır ve tam anlamıyla ortaya çıkarılana kadar geçici bilgi olarak algılanmalıdır.

ALAN 5 ARAŞTIRMALARI

2008 kazı sezonunda yukarı höyüğün doğu tarafında yeni bir alan, Alan 5, açılmıştır (**Resim 1**). Alan 5'de yapılan kazı çalışmalarının ana hedefi, Syro-Hitit keşif heyeti tarafından da kazılmamış bu alanın özellikle Demir Çağı II ve daha sonraki seviyelerine ait arkeolojik bir sıralamanın oluşturulabilmesi ve alanın doğu tarafında aşağı höyüğe doğru açılacak basamak açmalar yardımıyla daha erken döneme ait yerleşim tabakalarının gün ışığına çıkartılmasıdır. Alan 5'deki çalışmalarda, 2008'de iki tane (F5.98 ve F5.99) ve 2009'da üç tane (F5.100, F6.91 ve G5.08) olmak üzere 10x10m'lik parsel açılmıştır. Gelecekte hem yukarı höyükle aşağı höyüğü stratigrafik açıdan birbirine bağlayan yeni basamak açmaların hem de höyüğün tepesindeki çalışmaların yeni parseller açılarak genişletilmesi düşünülmektedir.

Bugüne kadarki çalışmalarda, F5.98 ve 99 parsellerinde tahminen Geç Asur dönemine ait avlulu bir yapının bir kısmı ortaya çıkartılmıştır (**Resim 18-20**). Detaya inmek gerekirse, kazılar, muhtemelen binanın iç avlusu olan büyük bir odanın kuzey tarafındaki üç küçük odayı ortaya çıkarmıştır. Binanın duvarlarının, bazı yerlerde 1m yüksekliğe kadar korunduğu görülen parlak beyaz bir sıvayla kaplanmış olduğu görülmüştür. Batı ve doğuda bulunan odalara giriş hafifçe çıkıntı yapan ayırıcı duvarlar arasındaki kapı aralığından yapılmakta, orta odaya ise batıdaki odadan üçüncü bir kapı aralığından ulaşılmaktadır.

Binanın G5.08 parselinde ortaya çıkarılan güney tarafı, alandaki yamaç erozyonuna bağlı olarak binanın diğer alanları kadar iyi korunmuş durumda değildir. Fakat iç avlunun güney duvarı olduğu düşünülen doğu-güney doğrultusundaki duvarın bir kısmı bu parselin kuzey kısmında ortaya çıkartılmıştır. 2008 kazı çalışmalarında G5.99 parselinde ortaya çıkarılan kuzey-güney doğrultusunda uzanan geniş duvarın binanın doğu sınırını çizdiği düşünülmektedir. Bu duvarın dış kısmında yoğun bir seramik ve kemik yığınının oluştuğu katmanlar ortaya çıkartılmıştır. Doğu-güney doğrultusunda uzanan bir duvar, kuzey-güney doğrultusunda uzanan bu duvarı doğu yüzünden kesmektedir ve muhtemelen bir dış destek duvarı olarak kullanılmıştır. Yapının batı tarafında henüz bir kazı çalışması gerçekleştirilmemiştir.

Binaya ait odaların zemininden çıkartılan seramikler arasında Cypro-Geometrik ve Cypro-Fenike'den ithal edilmiş çömlekler, Siyah ve Kırmızı çömlek parçaları, olası Asur Saray Malzemesi (ya da yerel kopyaları?) olmasının yanı sıra tipik olarak M.Ö. 8.-7. yüzyıllara ait olduğu bilinen Kırmızı Astarlı Parlatılmış Malzemeler de bulunmuştur. Ayrıca, odalardan birinin kuzeyinde, Asur stili seramik bir 'banyo küvetine' ait olduğu tahmin edilen büyük bir kil hazne kenarı parçası ortaya çıkartılmıştır.

2009'da yapılan kazı çalışmalarında da Alan 5'teki çalışmalara devam edilmiş, F5.100 ve F6.91 parsellerinin kuzey kenarı boyunca genişletilen 3m genişliğinde bir basamak açma açılmıştır (**Resim 18**). Çalışmalarda, bir dizi ek duvar yapısı ve Demir Çağı I'den Demir Çağı II'ye (ya da Demir Çağı III) geçişi gösteren yüzeyler ortaya çıkartılmış fakat ana evrelerin batıdaki avlulu binayla doğrudan ilişkisi olduğu görülmüştür. 2009'daki kazı çalışmaları, bu alanın ciddi bir arkeolojik potansiyeli olduğunu ve bunun sonucu olarak, ilerideki kazı çalışmalarında buradaki araştırmaların, özellikle doğu yamaçtaki basamak açmaların yukarı höyükten aşağı höyükteki yerleşim alanına kadar tamamen genişletilmesine odaklanılarak devam edeceğini göstermiştir.

SONUÇ GÖZLEMLERİ

Özet olarak, 2009 Tayinat Arkeoloji Projesi (TAP) kazı çalışmaları sonucunda, Tell Tayinat'ta şaşılacak ölçüde iyi korunmuş Erken Tunç ve Demir Çağı'na ait yerleşimler açığa çıkartılmıştır. Alan 1'de, Erken Demir Çağına ait tabakaların altında yapılan kazılar, Erken Tunç IVB ya da Amuq J Evresine tarihlenen yapı kalıntıları ortaya çıkartmaya başlamakta olup, burada bulunan seramikler Tunç Çağına ait daha erken evrelerin daha alt tabakalarda olduğunu göstermektedir. Syro-Hitit Keşif Ekibi'nden Robert Braidwood tarafından yürütülmüş sondaj çalışmalarının sonuçları da göz önünde bulundurularak, TAP kazıları Tayinat'ta önemli miktarda Erken Tunç Çağına ait kalıntının var olduğunu öne

sürmektedir. Dolayısıyla bu alan ilerideki mevsimlerde sürdürülecek kazıların odak noktası olacaktır.

2009 kazı çalışmaları, Tayinat'ta Erken Demir Çağına ait önemli kalıntıların bulunduğunu göstermiştir. Alan 1'deki, Egeyle güçlü bir kültürel bağ gösteren, Erken Demir Çağı I (M.Ö. 12. yy) yerleşimine ek olarak, bu sezonda alan 2'deki Demir Çağı II'ye (M.Ö. 9. - 8. yy) ait olduğu düşünülen tapınak kazıları tamamlanmıştır. Her ne kadar araştırmalar halen devam etmekte ise de bulgular bu son yapının, özellikle de son evresinin, Syro-Hitit Keşif Heyeti tarafından ortaya çıkartılmış ve Demir Çağı Palistin Krallığının varisleri olarak bilinen Patina Krallığının Neo-Hitit kralları tarafından kullanılan *bit hilani* sarayları (özellikle Bina I) ve *megaron*-stili tapınakla (Bina II) birlikte geçici bir yapı özelliği gösterdiğini öne sürmektedir. Tell Tayinat'ta TAP kazılarında bulunan Luvi dilinde yazılmış hiyeroglif yazıtların sayısı şu anda, Syro-Hitit Keşif Heyeti'nin buldukları ile beraber 100'u bulmaktadır ve bunların belirli bir kültürel horizonu temsil ettikleri düşünülmektedir.

Bütün bunlara ek olarak, alan 5'te ortaya çıkartılmış olan Demir Çağı II kompleksi, arazinin henüz üzerinde herhangi bir çalışma yapılmamış kısımlarının zengin bir arkeolojik potansiyele sahip olduğunu göstermekle birlikte, doğu yamaçta açılan basamak açmalar, Tayinat'ta ortaya çıkartılmış Tunç ve Demir Çağları evrelerinden daha erken dönemlere ait evrelere ulaşılabilceğinin sinyallerini vermektedir. Bu nedenle, TAP'ın gelecek kazı sezonlarında, bu alana daha fazla güç ve kaynak ayrılmaya devam edilecektir.

TEŞEKKÜR

2009 yılı arazi mevsimi için maddi yardım, Kanada Sosyal Bilimler ve Beşeri İlimler Araştırma Kurulu (SSHRCC), Ege Tarihöncesi Enstitüsü (INSTAP), ve Toronto Üniversitesi tarafından sağlanmıştır. Araştırmanın yürütülmesi için gerekli kazıların yapılması iznini veren Anıtlar ve Müzeler Genel Müdürlüğüne teşekkür etmek isterim. Hükümet temsilcisi olarak mahalli devlet makamları ile temasımızı sağladığı için Sayın Süleyman Tunç ayrıca teşekkür ederim. Ayrıca, Antakya Müzesi Müdürü sayın Faruk Kılınç'a ve Müze personeline, mevsim boyunca gösterdikleri ilgi ve yardımları için teşekkür etmeyi borç bilirim. Reyhanlı'da konaklamamızı olası kılan Yatılı İlköğretim Bölge Okulu Müdürü Sayın Mehmet Kızılca'ya ve okul personeline hoşgörü ve yardımları için minnet duymaktayız. Tayinat ekibine gösterdikleri misafirperverlik ve arkadaşlıkları bizim için sonsuz değer taşımaktadır. Son olarak, Öge Demirci bu raporun tercüme edilmesi için yaptığı çok değerli yardımlarından dolayı teşekkür ederim.

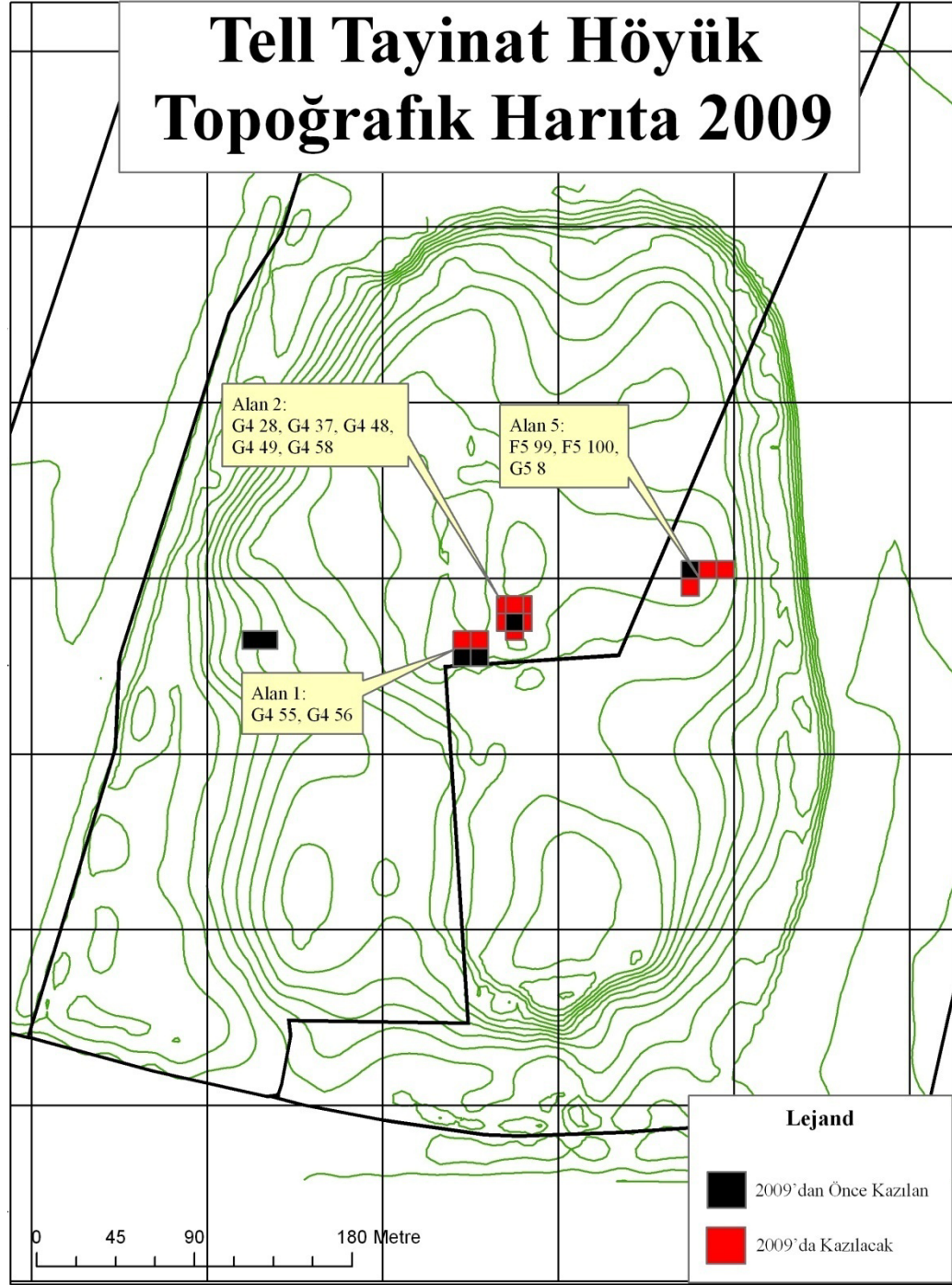

Figure 1

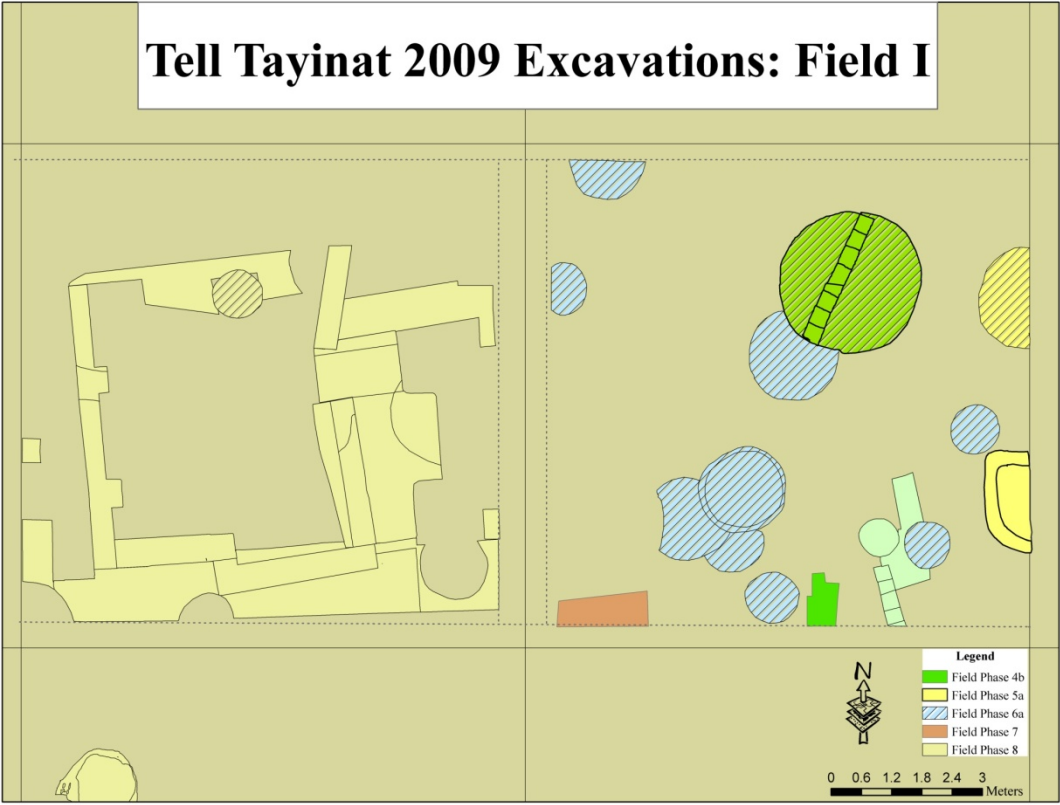

Figure 2

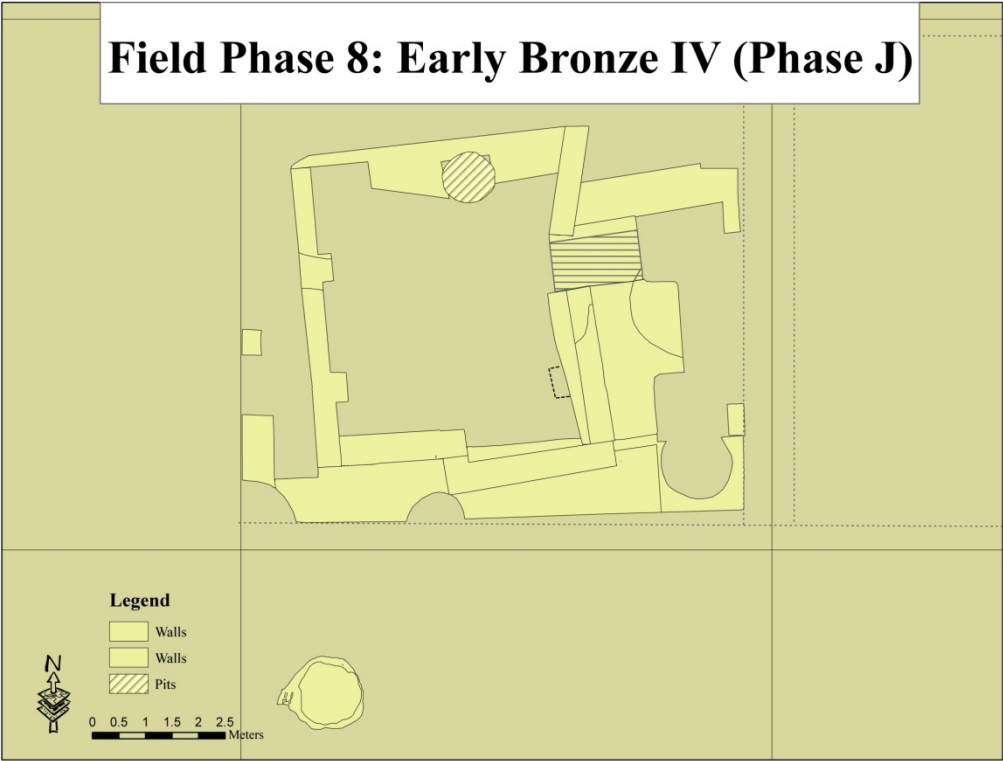

Figure 3

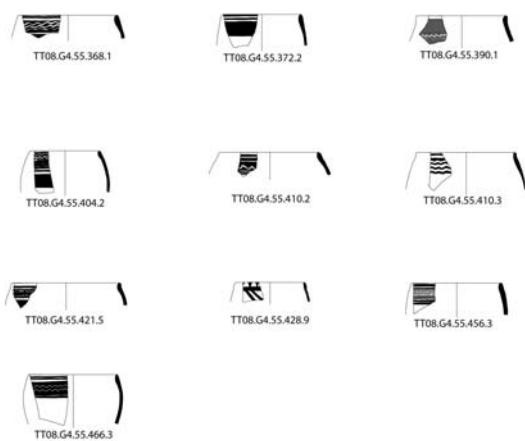
Figure 4

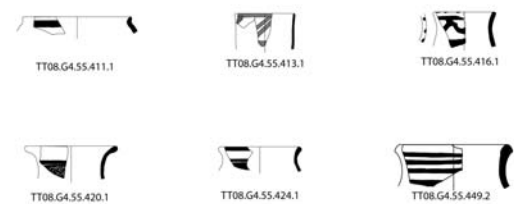
Figure 5

Painted Simple Ware

Goblets (1:4)

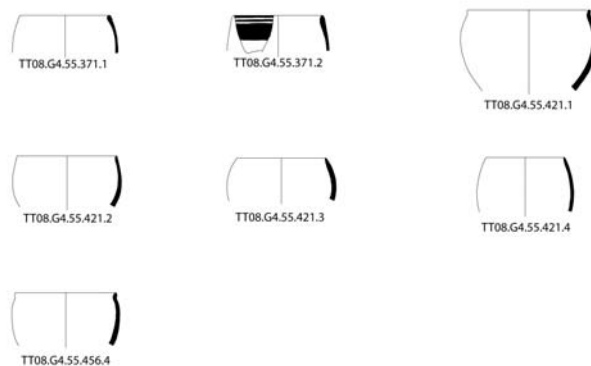
Jars (1:4)

actual size

Simple Ware

Goblets

Jars

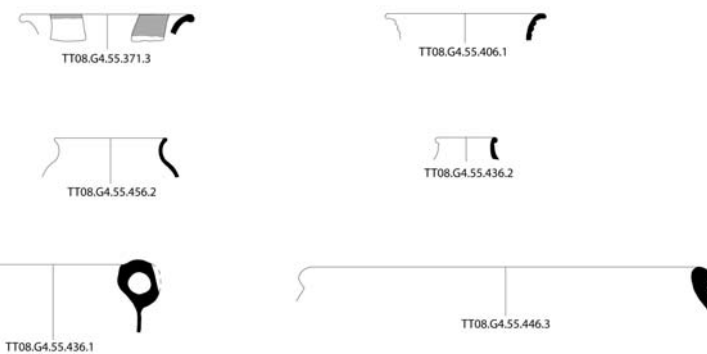

Figure 6

Tell Tayinat 2009 Excavations: Field I

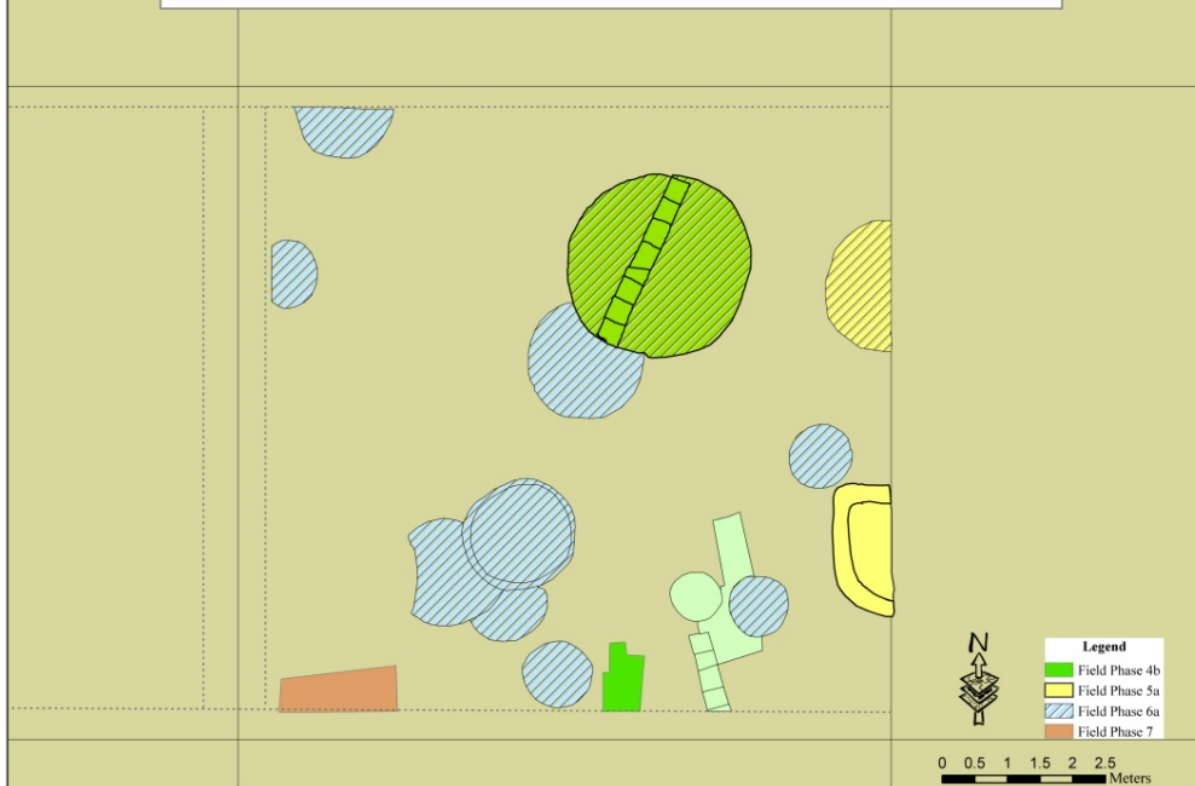

Figure 7

Figure 8

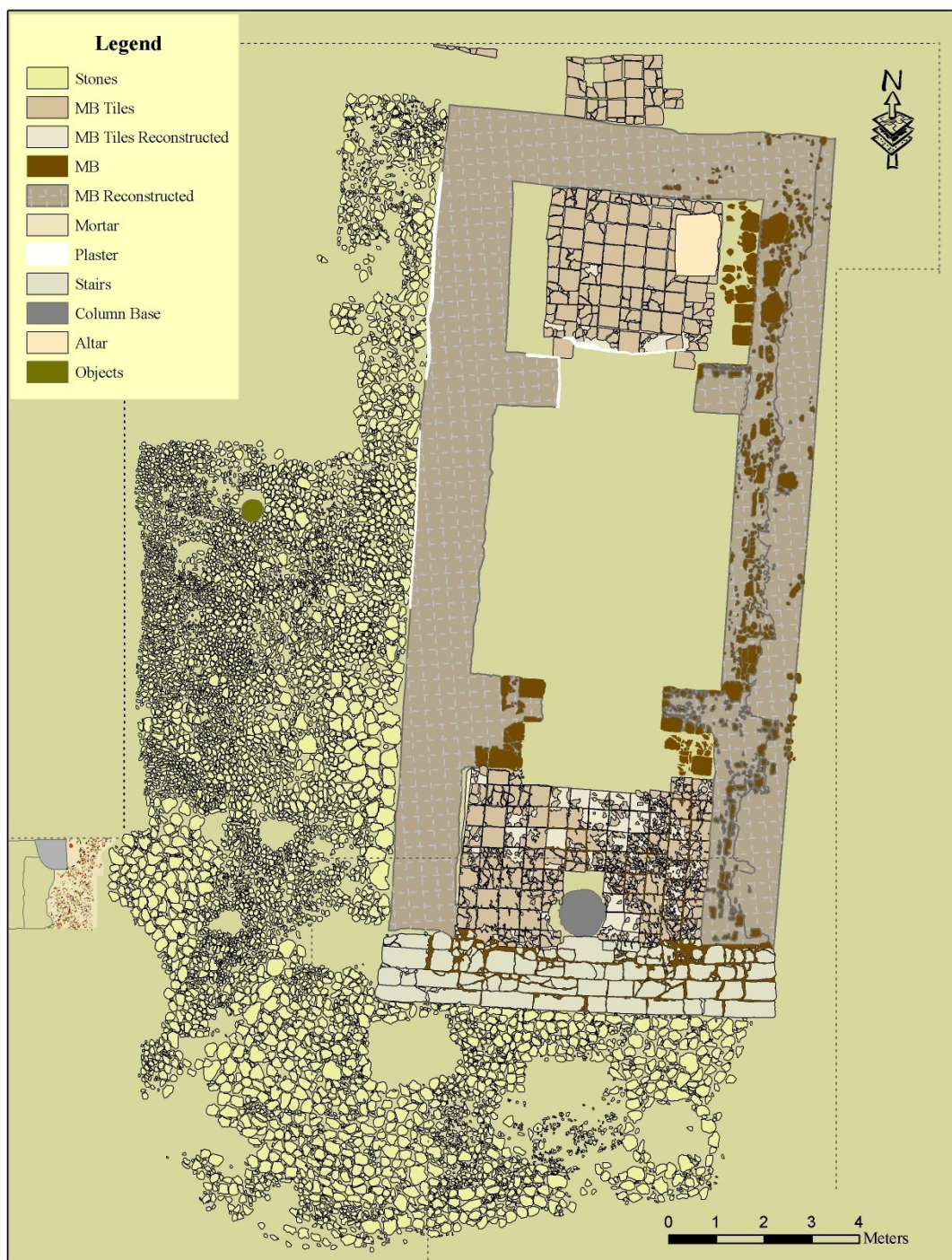

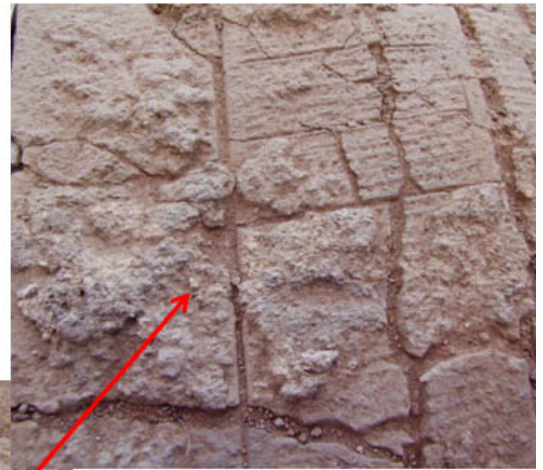
Figure 9

Figure 10

Figure 11

T-1801
Before Extraction

Figure 12

T-1701

T-1923

T-1930

Tablet 'Cache'

Figure 13

B

TELL TA'YINAT. SOUTHEAST CORNER OF BUILDING I, FLOOR 3. A. STONE GLACIS, LOOKING NORTH. B. CONSTRUCTION WITH STONE ORTHOSTATS, LOOKING WEST

Figure 14

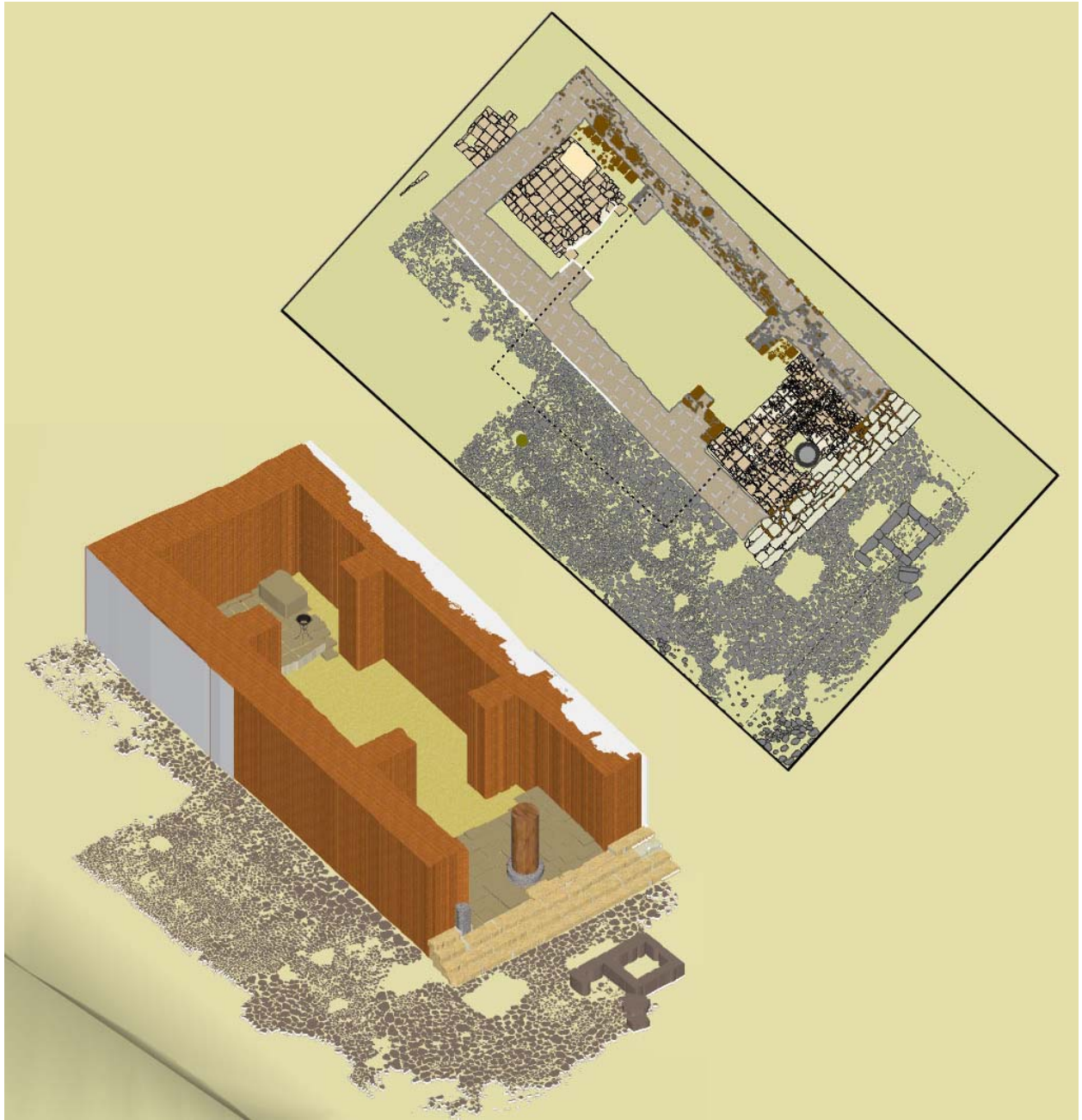
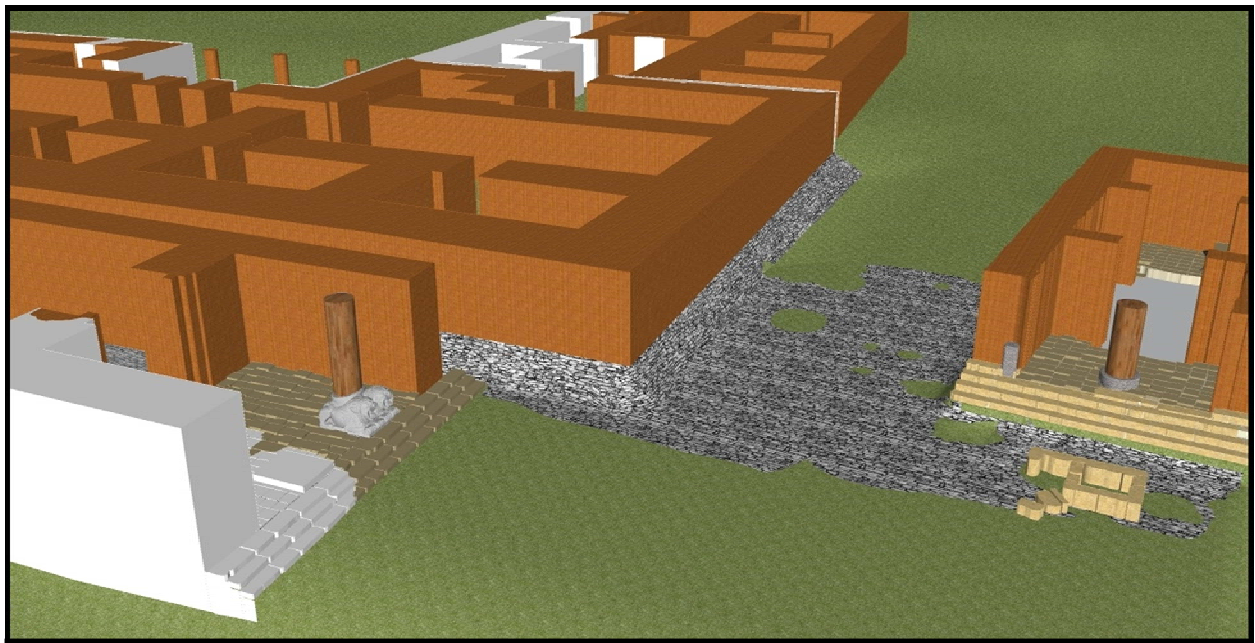

Figure 15

Figure 16

Isometric Reconstruction of the 'Sacred Precinct'

Figure 17

Tell Tayinat 2009: Field V

Iron II 'Courtyard House'

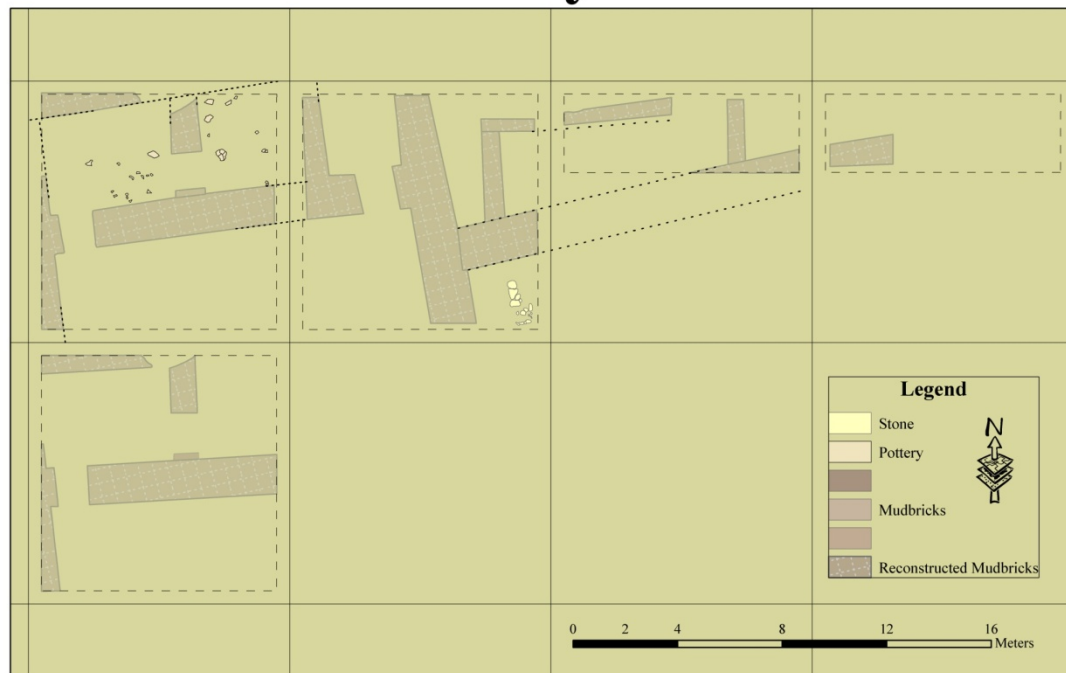

Figure 18

Figure 19

Figure 20